

O. T. C. O.

no unipartit
temps que la vulgaire
Referent a la copia de la lletre de Diminú
unificada al nostre President podria fer ^{vàries} ~~molt~~
consideracions que ~~s~~ de la qual desistido
perquè no vull posar cap espin a una abraça
múltima de concòrdia. ^{ve} ~~de~~ ^{que} V. s'espior
plenament en dir que a l'Oficio hi té el afe.
en afunir que es deslora d'un equip que no
comparteix. / per la unió a part espere
la ~~unió~~ profunda condoleu que m'han perdut
aquestes vides parables.
L'Oficio té d'evolucionsa evidentment
com un evoluciona en moltes coses per

R1367

"dins la mateixa línia" i esperit que li va
rempalar el fundador. Altres ment
seria havi les dues encara més íntimes.
Perquè resulta que ~~molts~~ ~~van de~~ ~~la~~
~~una puentut~~ - que

LLUIS CARULLA I CANALS
BARCELONA

LLC/mt.

Barcelona, 16 d'Abril 1963

Mestre Lluís Mª Millet Millet

C i u t a t

Estimat amic,

Encara que en la carta a Félix Millet, de la qual incloc còpia, ja m'acomio de vostè, com a company de Junta que hem sigut durant dos anys, vull aprofitar l'avinencesca per reiterar-li la meva perdurable simpatia i amistat, que ha d'estar per damunt de les discrepàncies -per fonamentals que siguin- en aquesta noble competició, que s'havia entaulat, de qui veia millor la manera de servir i enaltir el nostre Orfeó.

Una abraçada,

Lcarull

R1367

Barcelona, 16 d'Abril 1963

Sr. Fèlix Millet i Maristany

COPIA

C i u t a t

Estimat Fèlix,

El Gener de 1961 se'm féu l'honor d'integrar-me a la Junta de l'Orfeo. Vaig sentir una satisfacció profunda, una il·lusió que no podien translluir la meva consubstancial timidesa i apocament.

Recordo com vaig restar desagradablement sorprès -i fins entristir- en assabentar-me de la incomprensible desproporció entre el què l'Orfeo representa a Catalunya i la pobresa de poc més de 3.000 socis.

La meva reacció fou la promesa a mi mateix -que més tard vaig comunicar a la Junta- de doblar, com a mínim, el nombre de socis durant el temps que em quedava de permanència a la Junta.

Després, ràpidament, em vaig anar imposant de la universalitat de les coses, bones i no bones, de l'Orfeo vist per dins. Em sentia joïós de pensar en les enormes possibilitats d'aquella estimada Casa, quan hi haguessin els mitjans econòmics que aportarien uns milers de nous adherits.

Jo he silenciats fins ara aquest goig i ànsia renovadors perquè poc podia fer suggeriments si no complia la formal i reiterada promesa de doblar el nombre de socis.

Un excés d'obligacions privades, em feu demorar gairebé dos anys el compliment de la meua promesa.

Del lucre cessant que aquesta falta meua representa per a les finances de l'Orfeo -uns 2.000.000 de pessetes amb només 8.000 socis i dos anys- ja m'en vâreig acusar i demanar benevolència comprensiva a la Junta, el dia que l'Orfeo va aconseguir els 8.000, dels 8.600 socis que té avui.

X
X X

Sr. Fèlix Millet i Maristany - Ciutat

16 Abril 1963

Tots ens equivoquem moltes vegades a la vida. I confesso que vaig equivocar-me de ple quan creia que la incorporació de socis nous fins a 8.000 ò 12.000, era factor vital i segur d'evolució de l'Orfeó Català.

Lamento, i molt condolgut, el transtorn que veig que he causat a gairebé tots els companys de Junta, els quals han valorat més el plany de 10, 20, 30, 50 ò 100 puritans -tots ells molt respectables- que no pas el plebiscit de simpatia -també molt respectable- dels 5.000 adherits que han ingressat des de que, el passat Novembre, va iniciar-se la primera "Operació 4.000 socis", a partir dels 3.500 que llavors hi havia.

No m'ha guiat altre mòvil que el desig d'ampliar el basament popular, com un nou i millor suport de l'Orfeó, i a la vegada aconseguir una revolucionària aportació econòmica, que permetés gradualment de situar la nostra estimada entitat cara a l'any 2.000.

Es possible que jo sigui titllat d'il·lús i de no tocar de peus a terra, però jo crec sinceríssimament en les inèdites possibilitats d'un Orfeó reestructurat de bell nou, de cap a peus, de soca-rel, fet amb el cap, sense precipitacions, però també sense parar.

L'Orfeó, per les seves arrels que calen molt endins de la terra, i per ser obra de patricis immortals, sense fer res més del que està fent, serà també immortal mentre Catalunya sigui. Fins i tot en circumstàncies com les actuals.

Però d'això al fet que l'Orfeó sigui allò que podria i hauria de ser i de propulsar a Catalunya, hi ha la mateixa diferència d'energia i rendiment, entre la vitalitat de l'edat provecta, i respectabilíssima, i la de la joventud ardida, renovadora i inquieta que falta a la Junta de l'estimat Orfeó.

L'Església Catòlica tan aferrada a la tradició i tan conservadora, està evolucionant rapidíssimament en tot allò que és de dret positiu i no afecta a la immutable pervivència del dret diví. Obra aquesta revolució un sant vellet octogenari, que fou elegit "Papa de transició", i li faltà temps, en cenyir la tiara, per a anunciar la convocatòria del Concili més renovador que ha celebrat l'Església en tota la seva història.

De bell nou el mateix sant octogenari acaba de sorprendre als pobles i a les cancelleries amb la valenta encíclica "Pacem in terram".

X
X X

Sr. Fèlix Millet i Maristany - Ciutat

16 Abril 1963

Conscient que a l'Orfeo no hi tinc res a fer, he decidit de no anar a destorbar més un equip, gairebé tot ell, molt ben avingut i amb una tradició molt respectable, però que jo no comparteixo.

Respecte fins a tot, malgrat que no el comparteixo, el criteri del batallador, polemista, simpàtic i estimat amic Guàrdians, quan sosté -Déu meu!- que l'Orfeo ja en té prou, amb els 8.000 socis i que per tant -afegeix jo- ja és suficient el milió aproximat de pessetes d'aquests 8.000 socis, en lloc dels 2.000.000, aproximats, dels 12.000. (1)

Aquest vespre, estimat Fèlix, en presentar-te la meua dimissió no m'ha mogut la sorprenent història de la famosa pàgina de La Vanguardia, ja aprovada en Junta abans de Setmana Santa.

El que ha passat aquest vespre a la Sala de Juntes de l'Orfeo m'he mirat simplement com un exponent més dels molts que ja, des de feia temps, em reformaven en la temença que l'Orfeo, amb 3.500, 6.000 o 12.000 socis, seguiria dins la mateixa línia.

Tu saps, Fèlix, i no els amics de la Junta, que em tenen prou absorbit altres activitats, propulsors també de novíssims valors de la terra, però que no obliguen - remar sempre contrarietat.

A més, el ciri de la meua salut -ressentida per excessos de treball durant anys- és molt curt, i la processó és llarga,

En acomiadar-me, amb aquesta carta, de tu, com a President, de tots els bons amics de Junta, dels Mestres i dels meritíssims Cantaires, tinc el viu desig de fer-vos ben patent la meua sinceríssima estima i simpatia -a tots sense distinció- i la seguretat que l'Orfeo seguirà essent una entença en l'existència meua, de la meua esposa i dels meus fills, tots socis, com ho són les cinc indústries meues, des de que ha estat creat el títol de soci col·lectiu.

Déu sobre tot.

Rebeu l'abraçada més cordial del vostre amic,

(1) A aquestes xifres -1.000.000 o 2.000.000- caldria afegir les 350.000 ptes. corresponents a les quotes dels 4.000 socis antics.

Sr. Fèlix Millet i Maristany - Ciutat

16 Abril 1963

P.D.

Pel que afecta aquesta carta, n'envio una còpia als companys de Junta de l'Orfeó i als de la d'Omnium Cultural, que han amparat la promoció de socis.

Amb aquesta carta hi hauria d'anar un "anexe", del qual, a causa del seu contingut trencadís, només se n'ha fet una còpia.

He demanat a l'amic Carrasco que, lleigeixi, si ell ho creu convenient, aquest anexe a la Junta de l'Orfeó, i que tot seguit l'esquinci.

Demà faré lliurament, a la Secretaria de l'Orfeó, de tot el material que teniem preparat o en curs de preparació per a arribar als 12.000 soci-

URGENT

Fet

Sr. Lluís M. Millet
Orfeó Català
Amadeu Vives, 1 lr. pis

Barcelona

=====

1364

Fet

Barcelona, 18 de maig de 1971

Sr. Lluís M. Millet
Orfeó Català

Ciutat

Estimat Mestre,

No hi ha res més desitjable, ni res més difícil, per a un pare que voler que els fills segueixin la pròpia estela; i aquest desig és especialment lícit quan l'estela que hom ha deixat és la del servei al País.

Per això tan poc sovint podem agrupar diverses generacions d'una mateixa família. Ho fem quan ens referim "als Rubió"... "als Maragall"... "als Bertrana"... El cas més clar, al meu entendre, és quan parlem "dels Millet".

La seva feina, admirat Mestre Millet, no són -i tot i essent molts!- vint-i-cinc anys isolats, sinó que representen la continuïtat -continuïtat, santa paraula!- d'altres cinquanta. Jo penso que ja no es pot demanar més bona feina, ni més eficàcia.

Tan de bo tots nosaltres, cadascú des del seu racó, sàpiga copsar i aprendre alguna cosa del vostre alt testimoni de fidelitat.

Rebi el testimoni d'amistat de tota la família Carulla.

Per molts anys!

L. Carulla

LLUÍS CARULLA I CANALS

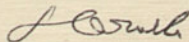
Barcelona, 28 de maig de 1982

Sr. Lluís M. Millet i Millet
Barcelona

Estimat amic,

Encara que no hagi estat donada oficialitat a la vostra de signació com a receptor de la Creu de Sant Jordi, vagi per endavant la meva més cordial felicitació per aquest guardó que recompensa tants i tants anys de dedicació a la música catalana.

Ben cordialment,

LLC/m. tu.

ARIBAU, 185
TEL. 209 11 99
BARCELONA - 21

1367.

LLUIS CARULLA I CANALS
BARCELONA

LLC/js.

Barcelona, 3 de febrer de 1960

Sr. Lluís Mª Millet
C i u t a t

Molt Sr. meu:

Contesto de memòria la seva atenta carta, que en aquest moment no tinc davant.

Oportunament rebrà proves dels Goigs, abans de la seva edició definitiva, per a sotmetre-les a la seva correcció.

Agraeixo el que hagi acceptat assistir a la inauguració de la Capella i dels Goigs. Quan sigui l'hora, se l'avisarà amb l'anticipació que demana.

Molt agraït per tot.

Mani el seu afm. s. s. i amic,

Carulla

PD.- Molt li estimaré vulgui fer-me el favor de transmetre a la Secretaria de l'Orfeó Català, els següents nous socis:

Lluís Carulla Canals - Quota de benemèrit:	1.000 ptes. anuals
Lluís Carulla Canals - Vitalici:	5.000 ptes. per una sola vegada
Maria Font de Carulla - " : 5.000 "	" " " "
Maria Font de Carulla - Adjunt:	100 " anuals
Lluís Carulla Font - " 100 "	" "
Jordi Carulla Font - " 100 "	" "
Artur Carulla Font - " 100 "	" "
Maria Carulla Font - " 100 "	" "
Montserrat Carulla Font - " 100 "	" "
Aurèlia Carulla Font - " 100 "	" "

LLUIS CARULLA I CANALS
BARCELONA

LLC/t.eb

Barcelona, 15 Gener 1964

Sr. Lluís Me Millet

C i u t a t

Benvolgut amic,

Moltes gràcies per haver pensat en mi per a incloure'm en una comissió propulsora de nous cantaires, però rodonament li he de dir que no puc acceptar la seva invitació.

Vostè ja sap que el meu temperament no admet de fer les coses a mitges, amb més o menys tebiesa, sinò que, ben al contrari, quan em decideixo d'assumir una responsabilitat m'hi lliuro amb una dedicació que tot sovint -i amb raó- ha estat qualificada d'excessiva.

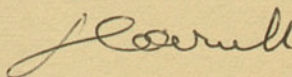
De fet, però, el que hi ha de cert és que aquest tipus d'activitats -com l'Operació 8.000 socis de l'Orfeó- no admeten mitges tintes ni tebieses, i ara, en aquest precís moment, el meu negoci no em permetria pas de distreure ni un minut.

Sempre he tingut molta feina i moltes responsabilitats impossibles de negligir, però ara aquesta feina i aquestes responsabilitats són realment aclaparants i no tinc pas cap dret a deixar-les de banda.

Celebraria molt que reeixís a constituir aquesta comissió que propugna i que els seus resultats tinguessin tota l'eficàcia que el nostre estimat Orfeó mereix i necessita.

Bon Any Nou!.

Afectuosament el saluda,

PONGA SUS CENAS

AL REVERSO

DE LOS ENVÍOS

PONGA SUS CENAS

AL REVERSO

DE LOS ENVÍOS

Sr. Don Luis Mª Millet
Orfeo Català
Amadeo Vives, 1

Barcelona

=====